

Sygn. akt VIII RC 445/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Minkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Dorota Piotrowska

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa N. O.

przeciwko D. O.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego D. O. na rzecz N. O. alimenty w kwocie po 400 (czterysta) złotych miesięcznie poczynając od dnia 1 lutego 2016 roku, płatne z góry do 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami postępowania;

IV. wyrokowi w punkcie I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 445/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu w dniu 4 września 2015 r. powód N. O., zastępowany przez matkę M. U., wniósł o zasądzenie od pozwanego D. O. alimentów w kwocie po 1.000 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynawszy od dnia 14 sierpnia 2015 r.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że N. O. ma ukończone 19 lat, jest studentem I roku na Akademii (...) w S., a miesięczny koszt jego utrzymania opiewa na kwotę łącznie ok. 2.200 zł. Kolejno wskazano, iż od 1998 r. pozwany dobrowolnie łożył na utrzymanie powoda po 500 zł miesięcznie, nigdy zaś nie przekazywał dodatkowych środków z okazji np. urodzin czy świąt, nie kontaktował i nie interesował się sprawami syna do czasu ukończenia przez niego pełnoletności. Poczynawszy od 1 lipca 2015 r. pozwany samowolnie obniżył kwotę przekazywanych alimentów o 100 zł. Środki przekazywane przez D. O. nie wystarczają zatem na zaspokojenie, choćby w połowie, usprawiedliwionych potrzeb powoda.

W odpowiedzi pozwany uznał powództwo do kwoty po 300 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że został uznany za osobę niezdolną

do pracy, posiada orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu znacznym oraz że od 31 stycznia 2014 r. nie pracuje, aktualnie zaś utrzymuje się z renty w wysokości 909,53 zł miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 18 lutego 2016 r. strona powodowa zmodyfikowała żądanie pozwu i wniosła o zasądzenie alimentów w kwocie po 750 zł miesięcznie, płatnych począwszy od daty wydania orzeczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

N. O., urodzony (...), jest dzieckiem M. U. (poprzednio S.) oraz D. O.. Rodzice powoda żyją w rozłączeniu.

Niesporne, a nadto:

- odpis skrócony aktu urodzenia, k. 9.

N. O. ma ukończone 20 lat, jest studentem I roku studiów dziennych na Akademii (...) w S. na kierunku mechanika i budowa maszyn.

Usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem powoda opiewają na kwotę co najmniej 1.740 zł miesięcznie i w szczególności przedstawiają się w wymiarze miesięcznym następująco: 600 zł tytułem kosztów zakupu żywności (w tym 300 zł tytułem kosztów wykupu obiadów w szkole); 690 zł tytułem udziału przypadającego na małoletniego w kosztach związanych z utrzymaniem mieszkania, w tym pokrycie kosztów spłat raty kredytu oraz kosztów zaopatrzenia mieszkania w media (tj. 1/2 opłat z racji dwojga domowników); 50 zł tytułem kosztu zakupu artykułów higienicznych i chemii gospodarczej (np. pasta do zębów, szczoteczka do zębów, szampon, płyn do kąpieli, mydło, proszek do prania, płyn do płukania, udział w kosztach związanych z zakupem środków do utrzymania czystości w mieszkaniu); 50 zł tytułem kosztów opieki dentystrycznej oraz zakupu suplementów diety w postaci witamin; 100 zł tytułem kosztów wykupu karnetu na siłownię; 50 zł tytułem kosztów zakupu podręczników i materiałów edukacyjnych; 100 zł za zakup ubrań, obuwia i bielizny; 50 zł za zakup biletu sieciowego oraz 50 zł tytułem kosztów użytkowania teflonu komórkowego.

Dowód:

- przesłuchanie powoda N. O. , k. 97;

- zeznania świadka M. U. , k. 97;

- decyzja, k. 9;

- zaświadczenie, k. 81;

- zaświadczenie, k. 82.

Powód zamieszkuje wraz z matką w 3 pokojowym mieszkaniu własnościowym na zakup którego zaciągnęła kredyt. Miesięczna rata kredytu wynosi ok. 700 zł. Opłata za czynsz w mieszkaniu opiewa na kwotę ok. 460 zł miesięcznie; opłata za gaz wynosi ok. 100 zł miesięcznie; opłata za Internet – 119 zł miesięcznie. Matka powoda spłaca ponadto pożyczkę zaciągniętą w zakładzie pracy, miesięczna rata pożyczki wynosi 250 zł. Dodatkowo opłata także polisę na życie, składka wynosi 130 zł.

M. U. zatrudniona jest na stanowisku sekretarki w Telewizji (...) S.A. za wynagrodzeniem 2.969,75 zł netto miesięcznie.

Dowód:

- przesłuchanie powoda N. O. , k. 97;
- zeznania świadka M. U. , k. 97;
- potwierdzenie dokonania przelewu, k. 10 – 16, 84 – 90;
- zaświadczenie, k. 6;
- historia rachunku bankowego, k. 91 – 95.

D. O. ma ukończone 65 lat, posiada orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności, utrzymuje się z renty w wysokości 909,53 zł.

Dochód pozwanego za 2014 r. wyniósł łącznie 10.853,25 zł.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego D. O. , k. 97 – 98;
- rozliczenie, k. 51 – 54.

Pozwany zamieszkuje wraz z małżonką w lokalu o pow. 48 m², stanowiącym własność I. O.. Opłata za czynsz w mieszkaniu wynosi ok. 330 zł miesięcznie. Łączny koszt użytkowania mediów w mieszkaniu to kwota ok. 270 zł. D. O. spłaca kredyt zaciągnięty na kwotę 1.200 zł z przeznaczeniem na wykup turnusu rehabilitacyjnego oraz usług medycznych, miesięczna rata kredytu wynosi 200 zł.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego D. O. , k. 97 – 98;
- faktura, k. 58;
- zawiadomienie o wysokości opłat, k. 59;
- faktura Vat, k. 55 – 56.

U pozwanego zdiagnozowano raka prostaty, w 2014 r. przebył operację jego wycięcia.

W okresie od 31 stycznia do 13 lutego 2014 r. przebywał w szpitalu w B.

z rozpoznaniem boreliozy, artropatii, kamicy pęcherzyka żółciowego, a także choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa. W okresie od 24 do 26 lutego 2015 r. pozwany był hospitalizowany z uwagi na rozpoznaną kamicę moczowodu prawego.

Ponadto cierpi

z uwagi na zwyrodnienie wielostawowe. W okresie 23 stycznia do 6 lutego 2016 r. przebywał na turnusie rehabilitacyjnym za odpłatnością 1.060 zł.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 41 – 42, 46;
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, k. 43;
- zaświadczenie o stanie zdrowia, k. 44;
- informacja ZUS, k. 45;

- zaświadczenie, k. 47 – 48;

- faktura Vat, k. 55 – 56.

Pozwany przy wykonywaniu codziennych czynności wymaga pomocy innych osób, takiej pomocy udziela mu żona I. O.. Małżonka pozwanego w związku ze sprawowaniem opieki nad mężem otrzymuje zasiłek opiekuńczy w kwocie po 520 zł miesięcznie.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego D. O. , k. 97 – 98;

- decyzja, k. 49 – 50.

Powód i pozwany nie utrzymują ze sobą kontaktów. Do stycznia 2014 r. D. O.łożył na utrzymanie syna po 750 zł miesięcznie; w okresie od stycznia do maja 2014 r. po 650 zł miesięcznie; następnie do czerwca 2015 r. po 500 zł; od listopada 2015 r. po 400 zł, obecnie zaś łoży dobrowolnie na utrzymanie syna po 300 zł miesięcznie.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego D. O. , k. 97 – 98;

- przesłuchanie powoda N. O. , k. 97.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo N. O. o alimenty zasługiwało na uwzględnienie w części.

Powództwo oparto o przepis art. 133 § 1 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych rodziców względem dzieci, każdorazowo wyznaczany jest przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego to te, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałyby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych. Podkreśla się przy tym, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie.

Pozwany D. O. jest ojcem powoda, a zatem zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. zobligowany jest do łożenia na utrzymanie syna, która nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, albowiem pobiera naukę w szkole wyższej, w trybie stacjonarnym.

W tym miejscu należy wskazać, że uzyskanie przez dziecko pełnoletności nie zmienia jego sytuacji prawnej w zakresie alimentów, jeżeli dziecko pobiera naukę w szkole lub na uczelni i czas na nią przeznaczony wykorzystuje na zdobywanie kwalifikacji zawodowych (uchwała SN z dnia 16.12.1987 r. sygn. akt III CZP /91/86). Kres zatem obowiązku alimentacyjnego nie jest wyznaczony żadnym sztywnym terminem, czy też ukończeniem edukacji na jej konkretnym poziomie, albowiem jedyną miarodajną okolicznością ustania obowiązku alimentacyjnego jest osiągnięcie przez osobę uprawnioną do alimentów samodzielności ekonomicznej.

Pozwany nie kwestionował istnienia po swojej stronie obowiązku alimentacyjnego względem syna.

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem N. O. opiewają na kwotę ok. 1.740 zł miesięcznie. Niniejsza kwota stanowi sumę średniomiesięcznych wydatków, która powinna być pokrywana w pierwszej kolejności przez rodziców dziecka. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, iż przedmiotowe wydatki oraz ich wysokość – oceniane przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego

i zawodowego – są adekwatne do potrzeb osoby w wieku i zdrowiu powoda, przy uwzględnieniu, że pobiera on naukę w trybie dziennym na wyższej uczelni.

Wysokość wydatków na utrzymanie powoda wyższa, niż ta ustalona przez Sąd, nie została wykazana przez stronę powodową dowodami z dokumentów. Naturalnym jest, że pewne potrzeby każdego człowieka, opisane w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia (żywność, ubrania, środki czystości, środki ochrony zdrowia) są nierozdzielnie związane z jego egzystencją i dla ich wykazania nie jest konieczne przedłożenie dokumentów obejmujących całokształt danych wydatków. Niemniej jednak w sytuacji, gdy strona wskazuje na wysokość danych wydatków, które przekraczają miarę znajdującą odzwierciedlenie w powołanych zasadach doświadczenia zawodowego i życiowego, to zachodzi konieczność wykazania tej okoliczności chociażby dokumentami, a w niniejszej sprawie matka powoda nie przedłożyła takich dokumentów, które by w całości potwierdzały jej zeznania.

W szczególności M. U. nie przedstawiła dowodów na to, iż na zakup wyżywienia dla syna przeznaczą 1.000 zł miesięcznie, a na zakup ubrań 300 zł miesięcznie. W szczególności nie przedłożyła żadnych dokumentów z których by wynikało, iż w rzeczywistości ponosi koszty we wskazanej wysokości na zakup konkretnych produktów spożywczych. Powód jest osobą zdrową i nie musi korzystać ze specjalnej diety, w związku z tym koszty jego wyżywienia są zbliżone do kosztów wyżywienia zdrowego mężczyzny w wieku 20 lat. Mając na uwadze powyższe, Sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego i zawodowego Sąd przyjął, iż kwota 600 zł jest wystarczająca do zapewnienia powodowi w tym wieku i w takim stanie zdrowia zbilansowanej diety.

W odniesieniu do kwestii wydatków związanych z opłatami za lokal, w którym N. O. zamieszkuje wraz z matką należy wskazać, że rodzice są zobowiązani do zapewnienia dziecku miejsca do zamieszkania. W świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego, ustalenie udziału przypadającego na powoda w kosztach utrzymania mieszkania na poziomie 690 zł miesięcznie nie można uznać za zawyżone. Niezależnie bowiem od tego, gdzie dziecko zamieszkuje, to rodzice muszą ponosić koszty utrzymania danego lokalu, a przy aktualnych cenach lokali na terenie województwa oraz cenach opłat eksploatacyjnych powołana kwota 690 zł nie jawi się jako wygórowana. Koszty utrzymania lokalu zostały przez stronę powodową ponadto stosownie udokumentowane.

Strona powodowa nie przedłożyła dokumentów obrazujących wysokość ponoszonych przez N. O. wydatków na szkołę, środki czystości, leki czy przejazdy na terenie S. lecz oczywistym jest, że powód ponosi szereg kosztów związanych ze swoim utrzymaniem, w tym kosztów na zaspokojenie tak elementarnych potrzeb życiowych jak zakup odzieży, środków higienicznych i środków czystości czy też zakup podręczników i innych materiałów szkoleniowych, niezbędnych z uwagi na pobieranie nauki. Rozmiar tych kosztów Sąd ocenił zatem posiłkując się zasadami doświadczenia życiowego i zawodowego.

Zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać

w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Powód jest jednak już osobą pełnoletnią, ma ukończone

20 lat, a zatem konieczność oraz możliwość osobistych starań o jego wychowanie i utrzymanie nie ma już obecnie większego znaczenia. Mając na uwadze powyższe,

Sąd doszedł do przekonania, że każde z rodziców powoda teoretycznie powinno pokrywać połowę kosztów utrzymania syna.

Pozwany łoży dobrowolnie na utrzymanie syna po 300 zł miesięcznie. Z pewnością kwota ta nie jest wystarczająca na zaspokojenie, choćby w połowie, usprawiedliwionych potrzeb N. O.. Nie mniej jednak analiza sytuacji osobistej, rodzinnej, zdrowotnej i majątkowej pozwanego doprowadziła do przekonania, że D. O. nie jest w stanie partycypować w kosztach utrzymania syna kwotą większą niż 400 zł miesięcznie. Sąd wziął pod uwagę fakt, iż pozwany jest osobą schorowaną, niezdolną do pracy i w konsekwencji że nie uzyskuje i nie jest w stanie uzyskać – poza przyznaną rentą – żadnego dochodu. U pozwanego zdiagnozowano raka prostaty, w 2014 r. przeżył operację jego wycięcia. Od 2014 r. był on wielokrotnie hospitalizowany. W codziennym funkcjonowaniu wymaga on pomocy ze strony innych osób, jest rehabilitowany. Możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego są zatem limitowane wysokością pobieranego świadczenia rentowego. Mając jednakże na uwadze, że nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci (por. SN z 24 marca 2000 r., I CKN 1538/99), a rodzice powinni dzielić się z dzieckiem skromnym nawet dochodem (por. SN z 06 stycznia 2000 r., I CKN 1077/99) Sąd w punkcie I sentencji wyroku zasądził od pozwanego D. O. na rzecz N. O. alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie, a w punkcie II sentencji wyroku powództwo oddalił w pozostałej części.

Zestawiając wyżej usprawiedliwione potrzeby powoda z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi pozwanego Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec syna wyczerpuje się kwotą 400 zł miesięcznie. Możliwości majątkowe pozwanego nie umożliwiają - co już sygnalizowano - zasądzenia na rzecz powoda żądanej kwoty 750 zł. Zasądzenie alimentów w podanej wysokości doprowadziłoby do tego, że pozwany nie byłby w stanie wywiązać się z tak ustalonego obowiązku oraz nie miałby możliwości pokrycia kosztów swojego utrzymania, w tym kosztów swojego leczenia.

Na marginesie należy wskazać, iż powód jest osobą pełnoletnią, ma ukończone 20 lat, a zatem może i powinien stopniowo czynić pewne starania w kierunku odciążenia finansowego rodziców i samodzielnego zaspokajania własnych potrzeb i nawet jeżeli uczy się w trybie dziennym, to ma on pewną możliwość podjęcia pracy, w niepełnym wymiarze czasu pracy, w czasie wolnym od zajęć szkolnych, w tym podczas weekendów.

Sąd zasądził alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie, zgodnie z żądaniem strony powodowej, począwszy od lutego 2016 r.

Sąd dokonał oceny zgromadzonych w sprawie dowodów w oparciu o dyspozycję art. 233 § 1 k.p.c.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy. Ich autentyczność oraz zgodność zawartych w nich treści z rzeczywistością nie budziła wątpliwości, także strony nie kwestionowały zarówno autentyczności jak i treści powołanych dokumentów, nie było zatem podstaw do odmiennej ich oceny.

Przedstawione przez stronę powodową paragony za zakup m.in. odzieży, znajdujące się w aktach niniejszej sprawy na kartach 17 – 20, 22 – 28 oraz faktura Vat (k. 21) nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, ponieważ na ich podstawie nie można zweryfikować czy wykazywane wydatki rzeczywiście ponoszone były przez stronę oraz czy były ponoszone na potrzeby powoda.

Podstawę ustaleń faktycznych w sprawie stanowiły ponadto zeznania stron oraz przesłuchanego w sprawie świadka M. U..

Sąd dał wiarę N. O. w zakresie w jakim wskazywał na swoją aktualną sytuację osobistą i majątkową, tj. m.in., co do tego, że jest studentem Akademii (...) w S., że zaliczył wszystkie przewidziane programem studiów egzaminy oraz co do tego, że nie uzyskuje żadnych dochodów i że nie posiada majątku. Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda także w tej części, w której wskazywał na rodzaj i wysokość kosztów utrzymania własnego – w zakresie opisanym we wcześniejszej części uzasadnienia.

Twierdzenia pozwanego D. O. w części, w której wskazywał na wysokość uzyskiwanego przez siebie dochodu, co do jego stanu zdrowia, sytuacji osobistej, rodzinnej oraz możliwości zarobkowych zasługiwały w pełni na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności. Zeznania te były spójne i korespondowały ze zgromadzonymi w sprawie dowodami w postaci dokumentów. Pozwany szczegółowo bowiem udokumentował swój stan zdrowia, przedkładając m.in. karty leczenia szpitalnego oraz zaświadczenia lekarskie. Sąd dał wiarę pozwanemu ponadto w zakresie, w jakim wskazywał, że uczestniczył i w dalszym ciągu chce uczestniczyć w utrzymaniu syna.

Z kolei wyjaśnienia świadka M. U. w zakresie w jakim podała, że pozwany jest właścicielem nieruchomości oraz posiada oszczędności: „Było to 17 lat temu, ale kupował mieszkania, bo miał pieniądze, miał sklep i pływał i kupował na swoich rodziców mieszkania” nie zasługiwały na nadanie im przymiotu wiarygodności. Pozwany zaprzeczył bowiem, aby posiadał jakiegokolwiek oszczędności i wskazał, iż na jego rachunku bankowym znajduje się kwota 420 zł oraz że, aby opłacić turnus rehabilitacyjny musiał zaciągnąć pożyczkę. Na potwierdzenie powyższego matka powoda nie przedłożyła żadnych dowodów. Same zaś twierdzenia świadka nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktycznych w sprawie, w szczególności, że stały w sprzeczności z zeznaniami pozwanego w tym zakresie. Ponadto należy wskazać, iż gdyby pozwany rzeczywiście posiadał oszczędności, to z pewnością skorzystałby z nich i opłacił z zaoszczędzonych środków turnus rehabilitacyjny, a nie zwracałby się do banku o udzielenie oprocentowanego kredytu.

Strony nie wniosły o przeprowadzenie innych dowodów.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2u.k.s.c. strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Zgodnie zaś z art. 113 ust. 1 u.k.s.c. kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Pozwany przegrał sprawę w 53 %, co uzasadnia zasądzenie od niego na rzecz Skarbu Państwa zwrotu tej części nieuiszczonych kosztów procesu, jednak mając na uwadze obecną sytuację majątkową i stan zdrowia pozwanego, Sąd doszedł do przekonania, iż powinien się on w pierwszej kolejności skupić na realizacji obowiązku alimentacyjnego. W ocenie Sądu aktualne dochody pozwanego nie pozwalają mu na jednoczesne łożenie na utrzymanie dziecka i pokrycie kosztów procesu bez doznania uszczerbku w koniecznych kosztach jego utrzymania. W odniesieniu zatem do D. O. zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek - w rozumieniu art. 102 k.p.c. - który przemawia za odstąpieniem od obciążania go obowiązkiem zwrotu nieuiszczonych kosztów procesu, o czym orzeczono w punkcie III sentencji wyroku.

Rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w pkt I nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c. (pkt IV wyroku). Zgodnie z tym przepisem Sąd nadaje z urzędu wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty co do rat płatnych po wniesieniu powództwa.